

burde se bort fra det private Initiativ med den Friskhed og Nydannelse, som det altid bringer, i Modsætning til de Tilfælde, hvor Staten alene tager Sagen i sin Haand. Det er ogsaa denne Ordning, vi ere endte med, og som nu foreligger her paa Tingets Bord. Det er det private Initiativ med Statens Støtte i Lighed med den Maade, hvorpaa vi her til Lands have søgt at løse andre af Nutidens store sociale Opgaver.

Idet jeg i øvrigt i alt væsentligt kan henholde mig til, hvad der er sagt af de foregaaende Talere, skal jeg ikke dvæle ved de Ting i Forslaget, hvorom der kan antages at være Enighed. Derimod skal jeg sige et Par Ord om de Hovedting, hvori Regeringsforslaget skiller sig fra det af Kommissionen fremlagte. Jeg skal da for det første nævne Tuberkuloseinspektøren. Jeg hørte i Kommissionen ikke til dem, der vare begejstrede for denne Embedsmand, ikke fordi jeg ikke erkendte, at han kunde gøre overmaade megen Nytte, men fordi jeg i det hele taget med Betænkelighed har set paa den overordentlige Forøgelse af offentlige Funktionærer, som de senere Aars Lovgivning har bragt. Jeg mener ganske sikkert, at en yderligere Forøgelse af dem ikke bør finde Sted, hvor det ikke er absolut nødvendigt. Nu indrømmer jeg, at man maaske kunde komme dertil, at Justitsministeriet vilde finde det nødvendigt at have en Tuberkuloseinspektør til Medhjælp til den Opgaves Udførelse, der ifølge Loven tilkommer det, men der kan maaske siges til Fordeel for Regeringsforslaget, at det muligvis er den heldigste og mest praktiske Vej, at Ministeriet først prøver paa egen Haand at løse Opgaven, og kun, hvis det viser sig ikke at kunne lade sig gøre, fremkommer med et Forslag om Ansættelse af en Tuberkuloseinspektør. Dette turde være en ret naturlig Udvikling af denne Sag; saa mod denne Ændring af Forslaget skal jeg ikke rejse nogen Indvending.

Derimod kan jeg med Hensyn til et andet Punkt ikke undlade at udtale, at jeg maatte ønske en Ændring i Regeringsforslaget og en Tilbagevenden til Kommissionens Forslag. Det er med Hensyn til Statstilskuddet. Regeringen har indsat Halvdelen i Stedet for tre Fjerdedele. Det var selvfølgelig Genstand for en meget indgaaende Forhandling indenfor Kommissionen, hvilket Tilskud der skulde ydes til Driften af Sanatorierne og Tuberkulosehospitalet, og vi have i Kommissionen ingenlunde undladt at tage Hensyn til

Statskassen. Det var vor Pligt ogsaa at gøre dette, og naar vi alligevel trods en hel Del Betænkeligheder ere standsede ved de tre Fjerdedele, ligger det hovedsagelig i en bestemt Betragtning, den nemlig, at Sygekasserne, som i vor Kommission vare saa udmærket repræsenterede gennem Sygekasseinspektøren, Professor Sørensen, efter hans bestemte Udsagn hævdede, at de neppe vilde kunne bære mere end højst de 75 Øre, som vilde udgøre en Fjerdedel, naar man sætter Bekostningen for Behandlingen af en Patient paa Sanatorierne til 3 Kr. Videre end hertil vilde Sygekasserne ikke kunne strække sig, og det maa siges at være yderst uheldigt, hvis Medlemmer af anerkendte Sygekasser skulde gaa til Kommunen eller til private for at faa deres Folk ind paa Sanatorierne. Det skulde gerne ordnes saaledes, at Sygekasserne selv ved Hjælp af Statens Støtte kunde magte Resten, og den Rest, de kunne magte, er ikke mere end omtrent 75 Øre. Det var denne Betragtning, der bragte os, som oprindelig vare noget betænkelige ved at gaa til saa stort et Statstilskud og til de store Byrder, der herigennem lægges paa Statskassen, til at enes om tre Fjerdedele. Det er, som sagt, mit Haab, at man atter maa komme dertil. Ellers tror jeg, der vil blive et beklageligt Hul i hele den Ordning, vi her tilstræbe.

Jeg kan slutte mig til den Tanke, som kom fra det ærede Medlem fra Langeland (Guldbrandsen), om, at man gjorde et Skel, endskønt jeg indrømmer, at det vistnok vil være vanskeligt at gøre et saadant Skel. Vi have først Sygekassemedlemmerne, saa have vi de med disse økonomisk ligestillede, samt endelig Patienter, der ere saaledes stillede, at de ikke uden væsentlig Forringelse af deres økonomiske Forhold vilde kunne bære de Udgifter, som Indlæggelse paa Sanatorium eller Hospital kan foranledige. Denne sidste Klasse er naturligvis den, der snarest kan forudsættes at kunne bidrage noget eller kunne finde Støtte ad rent privat Vej. Derimod maa jeg bestemt holde paa, at Sygekassemedlemmer og med disse økonomisk ligestillede faa det, der var dem tiltænkt efter Kommissionens Forslag, tre Fjerdedele. — Et andet Punkt, hvor jeg ikke kan være enig med Regeringsforslagets Afvigelse fra Kommissionsforslaget, er Bestemmelsen, der vedrører Tuberkulosehospitalet. Under hele Behandlingen af Tuberkulosepørgsmaalet tror jeg, at Sanatoriesagen er bleven draget